

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **R. K.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Trávníčkem
sídlem Krapkova 280/7, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 9. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Ondřeje Trávníčka na náhradě nákladů řízení částku 15 056,90 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky Městského soudu v Praze Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

dne 30. 10. 2024 a postoupenou Krajskému soudu v Praze usnesením ze dne 4. 11. 2024, č. j. 4 Ad 33/2024-22, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná snížila žalobci od 6. 8. 2024 podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, jelikož podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 17. 6. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobce o 50 % a není tak již invalidní ve třetím ale ve druhém stupni.

2. Žalobce namítal, že žalovaná, resp. její posudkoví lékaři nesprávně posoudili jeho celkový zdravotní stav a schopnost pracovat. Žalobce má za to, že od prvního posudku o invaliditě nedošlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu. Je nelogický závěr žalovaného, že nebylo objektivizováno žádné závažné snížení stavu výživy, malasimilační syndrom ani obstrukce žlučových cest, Žalobce poukázal na to, že jsou posudkové závěry nepřezkoumatelné. Žalobce měl operovanou slinivku, došlo k odstranění sleziny, resekci žaludku s rekonstrukcí na ROUX kličku, což samo o sobě jsou takové zásahy do orgánů žalobce, které mají podstatný vliv na vstřebávání živin. Žalobce má další zdravotní komplikace – dosud neřešené hemagiomy jater, DNU atd. Žalobce poukázal též na to, že mu nebyla doporučena jen „racionální“ dieta, ale má pankreatickou dietu. Posudky jsou tak nepřesvědčivé. Posudky dále bagatelizují nebo přehlíží operačně řešenou kýlu žalobce, která je sama o sobě důvodem pro hodnocení zdravotního stavu žalobce podle kapitoly XI, oddílu D přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Rovněž z lékařských zpráv vyplývá, že žalobci chybí po opakovaných operacích podstatná část svalů břišní stěny, která nemůže být kompenzována už ani plastikou, v důsledku čehož je podstatným způsobem redukována funkčnost celého středu těla, což je samo o sobě důvodem pro hodnocení podle kapitoly XV, oddílu A bod 5. Žalobce zdůraznil, že pro absenci břišních svalů, komplikovanou nedostatečným dořešením kýly, nemůže žalobce prakticky vykonávat jakoukoli běžnou činnost, natož fyzicky náročnou profesi, včetně té, v níž je vyučen a kterou vykonával podstatnou část svého života (automechanik).
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídít, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud neprováděl při jednání dokazování lékařskou zprávou z Ústřední vojenské nemocnice – Chirurgická klinika ze dne 21. 10. 2024 (MUDr. P. Z., Ph.D.), z Mělnické zdravotní a.s. ze dne 4. 10. 2024 (MUDr. B. K.) neboť se s jejich obsahem seznámil prostřednictvím posudku posudkové komise, která tyto lékařské zprávy zohlednila a má odborné znalosti ke zhodnocení oborných informací obsažených v této lékařské zprávě. Soud neprováděl dokazování listinami, které jsou součástí správního spisu (jejich součástí jsou i posudky o invaliditě, napadené i prvostupňové rozhodnutí). Soud ze správního spisu bez dalšího vychází.

5. Soud ze správního (zdravotního) spisu zjistil, že spisový přehled č. j. LPS/2024/1064-ME_CSSZ obsahuje mj. pořadové číslo 1 – Žádost o posudek, pořadové č. 2 Výzva k součinnosti, avšak tyto listiny ve spise nejsou založeny. Nicméně nebyly nijak sporovány, proto soud nežádal jejich doplnění. Správní spis žalované obsahuje posudek o invaliditě ze dne 17. 6. 2024, č. j. LPS/2024/1064-ME_CSSZ, vypracovaný IPZS, ve kterém dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení slinivky břišní neuroendokrinním tumorem hlavy pankreatu se stavem po distální pankreatomii, gastroenteroanastomóze pro perforaci nekrotického pyloru, opakovaných revizích pro pankreatickoduodenální píštěl a plastice kýly v jizvě, která selhala, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky dále měněna. Posudková lékařka uvedla, že nehodnotila podle položky 1d, neboť nebylo objektivizováno závažné snížení stavu výživy, malasimilační syndrom ani obstrukce žlučových cest, ascites či jiné komplikace.
6. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky IPZS vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila žalobci od 6. 8. 2024 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
7. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, prodělal řadu chirurgických zákroků v dutině břišní, má pankreatickou dietu, kýlu v celé jizvě, která je 30 cm dlouhá, proto je pro žalobce problém jakýkoli pohyb, při kterém dochází i k závratím. Má nehybnou pravou ruku a tvář.
8. Posudková lékařka IPZS zpracovala v řízení o námitkách posudek ze dne 3. 9. 2024, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházela posudková lékařka IPZS v prvostupňovém řízení a dále z lékařských zpráv z chirurgické ambulance ze dne 15. 8. 2024 a z neurologické ambulance ze dne 23. 8. 2024. Uzavřela shodně jako posudková lékařka v prvostupňovém řízení, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je neuroendokrinní tumor hlavy pankreatu řešený distální pankreatektomií, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 % s tím, že se procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky již neměnila.
9. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 23. 9. 2024, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se již nejedná o invaliditu třetího stupně a nejsou tak splněny podmínky pro výplatu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně.
10. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 5. 8. 2025 (soudu doručeném až dne 20. 10. 2025). Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru interní lékařství. Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Posudková komise shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je stav po operaci pro neuroendokrinní tumor pankreatu, tedy zdravotní postižení hodnocené srovnatelně podle kapitoly XI, oddílu E, položce 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70 % (z rozpětí 60 – 70 %). Posudková komise při zařazení do odlišné položky oproti posudkovým lékařům IPZS zohlednila i velmi komplikované hojení, že byla provedena i splenektomie a resekce antra žaludku, opakované operační zákroky a další morbidita žalobce včetně údajů z neurologické anamnézy a referovaných vyšetření. Posudková komise přitom poukázala na to, že ohledně problematiky břišní kýly by nemohlo být hodnoceno ani podle kapitoly XI, oddílu D, položky 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise stanovila platnost posudku do 31. 8. 2028, přitom zohlednila věk žalobce, charakter postižení a dosavadní vývoj (zohledněn byl dosavadní průběh s komplikacemi). Žalobce nebyl schopen pracovat ani za zcela mimořádných podmínek podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity.

12. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
13. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
14. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

15. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XI, oddíl E, položku 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž ve svém posouzení ohledně zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce se lišila od závěrů posudkových lékařů žalované, kteří volili shodně položku 1c. Posudková komise ovšem odůvodnila, proč se od posudkových lékařů žalované lišila: zohlednila velmi komplikované hojení, dále že byla provedena i splenektomie a resekce antra žaludku. Posudková komise přihlédla i k opakovaným operačním zákrokům žalobce a jeho další morbiditě. V návaznosti na toto podřazení zdravotního postižení žalobce pod 1d stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí 60 – 70 %, tedy na 70 %. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti žalobce tak odpovídala třetímu stupni invalidity. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatné zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila podle jiné položky příslušné kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.
16. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl soud k závěru, že jako nejpresvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 5. 8. 2025. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zohlednění komplikovaného hojení, provedení splenektomie, resekce antra žaludku, opakované operační zákroky, další komorbidita žalobce). Závěry posudkové komise přitom korespondují se závěry ošetřujících lékařů. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznegli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudek téhož

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.

17. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, když posudkoví lékaři IPZS nesprávně vyhodnotili tíži zdravotních obtíží žalobce, v důsledku čehož nesprávně podřadili příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce pod příslušnou položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což vedlo k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.

Závěr a náklady řízení

18. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 5. 8. 2025, jakož i veškeré lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce **15 056,90 Kč**, kterou tvoří odměna za tři úkony právní služby. Podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 činila odměna za jeden úkon právní služby 1 000 Kč (§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu; viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2020, č. j. 6 Ads 209/2019-62) a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud přiznává zástupci žalobce podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 náhradu nákladů řízení ve výši **2 600 Kč**, a to za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) a za sepsí žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024. Podle advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 činí odměna za jeden úkon právní služby 4 620 Kč (§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z úkonů právní služby (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud přiznává zástupci žalobce náhradu nákladů řízení podle advokátního tarifu účinném ve znění od 1. 1. 2025 náhradu nákladů řízení ve výši **5 070 Kč**, a to za účast na jednání před soudem dne 11. 11. 2025 v délce nepřesahující dvě hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g). Součástí nákladů je též náhrada za promeškaný čas za čtrnáct započatých půlhodin á 150 Kč (celkem tedy **2 100 Kč**) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu. A cestovné podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a § 1 a § 4 vyhlášky č. 475/2024 Sb., ve výši **5 286,90 Kč** odpovídající náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem zástupce žalobce a sídlem soudu (Ostrava-Praha) a zpět, a to osobním automobilem Renault Megane při vzdálenosti tam a zpět po 375 km, celkem 750 km, spotřebě v kombinovaném provozu 3,6 l nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 5,80 Kč na km a průměrné ceně paliva 34,70 Kč. Jelikož zástupce žalobce není plátcem DPH, není součástí nákladů náhrada této daně (§ 35 odst. 10 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši **15 056,90 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. listopadu 2025

Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně